

April 2017

Weekthema: Van generatie op generatie (2)

Maandag

De geslachtslijn van Jezus Christus

Lezen: Prediker 1: 2-9, Mattheüs 1: 1

Aan het begin van een nieuw jaar zeggen we vaak: 'Gelukkig nieuwjaar!'. Wie bij deze woorden nadenkt, zet misschien wel meteen een vraagteken. Zal er in een nieuw jaar werkelijk iets nieuws onder de zon zijn? iets dat echte hoop geeft? Prediker zette ook al vraagtekens bij het gepraat over 'nieuw'. Op het wereldtoneel speelt de ene generatie na de andere even z'n rol – maar merk je nu dat de wereld er verder door komt? Waar putten wij werkelijk moed uit? Zou het Nieuwe Testament ons verder kunnen helpen? Maar het eerste woord dat we dáár tegenkomen is... geslachtsregister van Jezus Christus! Zo begint Mattheüs. In het komen en gaan van de geslachten heeft God Jezus laten binnen komen. Nu is er onder de zon iets dat werkelijk nieuw is. want Jezus is geboren om al Gods beloften, aan Israël en de volken, waar te maken. Hij werkt er aan, vandaag al weer, dat deze wereld niet onveranderlijk blijft wat ze is, maar op weg is naar Gods toekomst. Het komt er op aan dat we Hem volgen. Dat mag met een lied vol verwachting: 'Geslachten gaan, geslachten zullen komen – wij zijn in Zijn ontferming opgenomen' (Ps. 90).

Dinsdag

Vader Abraham

Lezen: Genesis 12: 1-3, Mattheüs 1: 1,2

‘Met Henk’, hoor ik aan telefoon. Welke Henk? Ik ken er wel vijf, en deze stem herken ik niet meteen. Zijn achternaam zou het duidelijk maken maar die laat hij weg, net als zovelen. Terwijl onze achternaam juist aangeeft: je bent geen los individu, je hoort bij een voorgeslacht. Je staat in een geschiedenis. Het evangelie presenteert ons – én in Mattheüs 1 én in Lucas 3 – ook Jezus als iemand met een voorgeslacht. In welke geschiedenis staat Hij dan? Waar hoort Jezus bij? Lucas zegt: bij de hele mensheid. Hij voert Jezus’ geslachtsregister terug tot op Adam. Maar Mattheüs schrijft Zijn evangelie voor Joden, kinderen van Abraham. Daarom begint hij met die naam. Jezus is geen vreemde eend in de bijt van Gods geschiedenis met Israël. Hij vervult die geschiedenis. Dat moesten Mattheüs’ mede joden weten. Dat moeten wij ook goed weten! Horen wij door het geloof bij Jezus? Dan is het volk waar Hij bij hoort, Israël, onze familie. We zijn ‘in Israël ingelijfd’ (Psalm 87). En dat schept verplichtingen Jezus kennen als onze Heiland, en het volk waaruit Hij stamt negeren of kwaad aandoen – dat kan niet. daarmee doen we Jezus pijn. Want Hij is er in de eerste plaats voor Israël (Hand. 3: 26).

Woensdag

Het zwarte schaap hoort er ook bij

Lezen: Genesis 38: 13-18, 24-26, Mattheüs 1: 2-3

Bladerend om een familiealbum merk je ineens dat bepaalde foto’s ontbreken. Maar jouw vraag daarover wordt ontwijkend beantwoord. ‘Zwarte schapen’ in de familie zwijgt men liever dood. Deze week bladeren we in het ‘familiealbum’ van Jezus, Zijn geslachtsregister. Daarin komen juist namen voor die we niet zouden verwachten. Het zijn vier vrouwen – die werden in zo’n register eigenlijk nooit genoemd – en bovendien vrouwen van heidense komaf. Daarbij kijkt het kerkvolk, uit Mattheüs’ tijd én onze tijd, meteen bedenkelijk. En dan ook nog een vrouw als Tamar... wat Genesis 38 over haar vertelt is niet fraai. Overigens geldt dat niet minder van de rol van Juda daarbij. Eerlijk gezegd waren de motieven van Tamar edeler dan de zijne! Maar in zulke situaties was (en is!) de man vaak geneigd om de vrouw te

brandmerken en zelf buiten schot te blijven. Onze God is barmhartiger dan wij. Hij zwijgt een zwart schaap niet dood maar gunt haar én haar kind een plaats in Jezus' familie. Hoe doen wij dat in de kerk? Veel zal ervan afhangen of we – ook als kerkmensen met een goede naam – onszelf kennen als zo'n zwart schaap. Dat tóch een plaats krijgt bij zijn volk – alleen dankzij de goede Herder!

Donderdag

Is fatsoen de norm?

Lezen: Jozua 2: 1, 2, 8-11, Mattheüs 1: 4-5

Wat was de gemeente blij met het nieuw-ingekomen gezin. Het zijn ook zulke keurige mensen, zei iemand. Nu zou de samenleving er zeer bij gebaat zijn als er méér keurige, fatsoenlijke mensen waren. En van kerkleden mag zeker verwacht worden dat ze daarin een voorbeeld geven! Maar toch, als fatsoen bepalend wordt voor de mate waarin mensen welkom zijn in de kerk gaat er iets mis. We lopen dan gevaar onszelf op een voetstuk te zetten: wij weten nog hoe het hoort. Terwijl we neerkijken op anderen, die helemaal niet keurig leven. En intussen sluiten we ons af voor de verrassende dingen die God juist in het leven van zulke mensen wil doen. Neem nu een vrouw als Rachab. Onomwonden wordt ze vermeld als 'Rachab de hoer', ook in Hebrëen 11: 31. En toch is ze daar opgenomen in de rij van geloofsgetuigen! Want nog voordat iemand van het uit Egypte verlost volk in het beloofde land Gods naam heeft kunnen belijden, doet de onfatsoenlijke heidin Rachab dat. Zo kon ook zij een plaats krijgen in Jezus' familiealbum. En wie de ogen openhoudt ziet het nu nóg gebeuren: de 'laatsten' worden tot 'eersten'. Zullen we hen laten merken hoe blij we met ze zijn?

Vrijdag

Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen...

Lezen: Ruth 1: 14-17, Mattheüs 1: 5-6

‘Wien Neerlands bloed door d’ aadren vloeit, van vreemde smetten vrij’... Lang geleden was dat ons volkslied! Als dát de norm moet zijn voor een zuivere afstamming, deugt de stamboom van Jezus niet! met al die heidense vrouwen erin, zoals Ruth... Maar voor de God van Israël zijn heidenen geen vreemden. Het zijn schepselen van Hem, die Hij ook thuis wil brengen bij zijn volk. En een smet vormen ze pas als ze daar hún goden willen importeren. Maar Ruth heeft bewust haar goden afgezworen en zich toevertrouwd aan de God van Israël: uw volk is mijn volk, uw God is mijn God. Wat een verschil ook! Kemos, de god van Moab is er één die mensenoffers neemt (2 Kon. 3: 27). Bij zo’n god ben je niet veilig. Bij Israëls God wel. Van Hem zegt Boaz tegen Ruth dat ze onder Zijn vleugels is komen schuilen (2: 12). Wij zijn voor het merendeel ook, net als Ruth, van heidense (niet joodse) komaf. En in haar spoor mogen wij nu door Jezus Christus diezelfde God kennen, die zij beleed. Laat van ons dan niet gelden wat Jezus van Jeruzalem moest zeggen: Ik heb je willen bijeenbrengen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels, maar je hebt niet gewild.

Zaterdag

Het evangelie van het getal 14

Lezen: Psalm 89: 36-38, Mattheüs 1: 1-6, 16-17

Mattheüs vermeldt nóg een vrouw: Bathseba. Maar hij noemt haar alleen ‘de vrouw van Uria’. Om te laten voelen hoe ver David van huis was. David: hij beheerst dit hele geslachtsregister. Vijf keer staat zijn naam erin. En in vers 6 staat er bij: de koning. Het klinkt haast triomfantelijk: Gods Koninkrijk breekt aan! Nu, vergeet het maar. In vers 7 al zien we die ontzettende uitglijder: David verwekt een kind bij de vrouw van een ander. En in het vervolg zien we Israël

steeds dieper wegglijden, tot in de ballingschap. Is het nu uit met Gods plan? Nee: het gaat wél door. tot op Jezus, die genoemd wordt: Christus, dat is Messias, dat is: de Koning! Gods Koninkrijk komt toch! Ver 17 vertelt dat via getallensymboliek. Elke letter van de naam David heeft namelijk een bepaalde getalswaarde, opgeteld levert dat het getal 14 op. Nu heeft Mattheüs Jezus' voorouders zó geselecteerd dat elke periode ook veertien geslachten telt. Zo staat oor heel dit geslachtsregister heen Davids naam geschreven, en Gods boodschap daarin is: Wat Ik gezworen heb aan David, dat houdt stand! Het mag ook ons bemoedigen: dwars door alle menselijke ups en downs blijft God zorgen dat het goed komt met Zijn werk.

Zondag

Levens voorbeeld

Lezen: 2 Timotheüs 3: 10-13

Jongeren hebben een identificatiefiguur nodig; iemand die voorbeeld voor hen is; iemand op wie ze willen lijken. De jonge Timotheüs had zo iemand in de apostel Paulus die een geestelijk vader voor hem was. Hij heeft veel van Paulus geleerd, van zijn onderwijs en van zijn levenswandel. Paulus was een levend voorbeeld voor hem. Aan Paulus zag hij ook wat het geloof kost. Maar ook dat de Heere voor de Zijnen opkomt. Timotheüs heeft Paulus gevold. Navolgen is niet hetzelfde als het nalopen van bijvoorbeeld een dominee! We mogen geen mensen verheerlijken. Navolgen houdt in: het onderwijs je eigen maken en het voorbeeld ook zelf in praktijk brengen. Dat heeft Timotheüs geleerd. Ken jij iemand van wie je denkt: zo zou ik ook willen worden? Wie is jouw voorbeeld? Een sportheld, filmster of popidool? Of iemand die van wie je merkt dat hij of zij met Jezus Christus leeft? Als volwassenen mogen wij onszelf wel de vraag stellen of wij voor jongeren een voorbeeld van geloof, geduld, liefde en volharding zijn. Er wordt op ons gelet. Laten wij ook vandaag het goede voorbeeld geven.